

PROTOKÓŁ Nr XIX/15

z Sesji Sejmiku Województwa Podlaskiego

z dnia 30 listopada 2015 r.

Obradom przewodniczył Przewodniczący Sejmiku – **Pan Jarosław Zygmunt Dworzański**.

W chwili rozpoczęcia obrad odnotowano obecność 25 Radnych. Lista obecności stanowi załącznik do niniejszego protokołu.

Punkt 1 – Otwarcie sesji.

Przewodniczący Sejmiku – Pan Jarosław Dworzański powitał wszystkich zebranych i otworzył obrady XIX Sesji Sejmiku Woj. Podlaskiego.

Punkt 2 – Przyjęcie porządku obrad.

Do proponowanego porządku obrad wprowadzono następujące zmiany:

- punkt 5 a: Rozpatrzenie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia budżetu na 2015 r. (głosowanie jawne, 25 głosów za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się),
- punkt 5 b : Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie zmiany uchwały w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych o charakterze cywilno-prawnym woj. Podlaskiego (głosowanie jawne, 24 głosy za, 0 przeciw, 0 wstrzymujących się),

- punkt 17 a: Przyjęcie stanowiska Sejmiku w sprawie zamiaru zaprzestania dofinansowania z budżetu państwa połączeń międzynarodowych do Grodna (głosowanie jawne, 23 głosy za, 0 przeciw, 1 wstrzymujący się).

Następnie, również w głosowaniu jawnym, przy 24 głosach za, 0 przeciw i 0 wstrzymujących się Radni przyjęli całość porządku obrad wraz ze zmianami.

Punkt 3 – Przyjęcie protokołów z XV, XVI, XVII i XVIII Sesji Sejmiku.

Radni nie wnosili uwag do powyższych protokołów i w głosowaniu jawnym, przy 23 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się przyjęli je.

Punkt 4 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie rozpatrzenia informacji Podlaskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska o stanie środowiska na obszarze woj. Podlaskiego w 2014 r.

Informację powyższą przedstawiła Pani Grażyna Żyła-Pietkiewicz – Podlaski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska.

Pan Bogusław Dębski w swojej wypowiedzi podkreślił: „W ilu wypadkach urząd, którym Pani zarządza wnioskuje o zamknięcie składowiska odpadów i czy wśród nich była gmina Olchówka, Michałowo, Sokółka? Samorzady zaangażowały duże środki w tworzenie zakładów utylizacyjnych, a tu widocznie tolerowane są składowiska, które nie spełniają wymogów i nakłada się kary nieadekwatne do sytuacji. Czy zostały wyegzekwowane decyzje o zamknięciu niektórych składowisk?”

Pani Grażyna Żyła-Pietkiewicz stwierdziła, iż organem, który prowadzi kontrole jest samorząd, podpisuje umowy z odbiorcami odpadów i musi sprawdzać sposób przestrzegania umowy. W roku 2015 zostało wstrzymane składowisko w Sokółce. Olchówka natomiast

funkcjonuje jako instalacja zastępcza dla regionu południowego i jest to zgodne z uchwałą Sejmiku. Dopóki nie zostanie rozbudowane wysypisko w Hajnówce, Olchówka będzie obsługiwała 26 gmin z tamtego terenu.

Pan Mikołaj Janowski zainteresował się, czy wprowadzono jakieś specjalne zalecenia w związku z suszą i niskim poziomem wód.

Pani G. Żyła-Pietkiewicz poinformowała, iż nie stwierdzono w związku z tym większego zagrożenia, jeżeli chodzi o stan czystości, także nie było potrzeby zwiększania częstotliwości badań.

Pan Mieczysław Bagiński zwrócił się z zapytaniem o zapisy dotyczące substancji niebezpiecznych, na co otrzymał odpowiedź, iż są to tzw. substancje priorytetowe, które Wojewódzka Inspekcja ma obowiązek badać zgodnie z dyrektywą unijną.

Pan Bogusław Dębski zaznaczył, iż jego zdaniem, Sejmik nie powinien przyjąć przedstawionego raportu i należy zmienić w tym momencie treść projektu uchwały.

Pan Maciej Żywno podkreślił, iż celem jest tu rozpatrzenie informacji.

Po dyskusji, Radni, w głosowaniu jawnym, przy 17 głosach za, 5 przeciwnych i 1 wstrzymującym się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/132/15.

Punkt 5 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie zmian w budżecie województwa na 2015 r.

Projekt powyższy przedstawił Pan Henryk Gryko – Skarbnik Województwa.

Radni nie wnosili uwag do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 24 głosach za, 0 przeciw i 3 wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/133/15.

Punkt 5 a - Rozpatrzenie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie uchwalenia budżetu na 2015 r.

Projekt uchwały przedstawił Pan Henryk Gryko.

Radni, w głosowaniu jawnym, przy 21 głosach za, 0 przeciw i 4 wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/134/15.

Punkt 5 b - Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie zmiany uchwały w sprawie zasad i trybu umarzania, odraczania lub rozkładania na raty należności pieniężnych o charakterze cywilno-prawnym woj. Podlaskiego .

Radni nie zgłaszali uwag do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 21 głosach za, 0 przeciw i 3 wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/135/15.

Punkt 6 – I czytanie projektu budżetu województwa podlaskiego na 2016 r.

Na wstępie tej części obrad głos zabrał Pan Jerzy Leszczyński – Marszałek Województwa:

Panie Przewodniczący

Szanowni Państwo Radni

Dzisiejsza sesja sejmiku rozpoczyna dyskusję nad analizą niewątpliwie najważniejszej, najistotniejszej, corocznie podejmowanej uchwały – budżetem na 2016 rok przedstawionym przez Zarząd Województwa.

Sejmik tej kadencji przyjmuje już drugi budżet. Z realizacji pierwszego można mieć szczególną satysfakcję. Takiego rozmiaru inwestycji nie było w historii. Nie było takiej wielkości wydatków. Na kształt omawianego projektu budżetu miały zjawiska, które zaszły w latach poprzednich, tak jak również przyszłoroczny budżet może wpływać na lata następne.

Z proponowanego budżetu zapewne wielu może być niezadowolonych. Gdyby przystępując do opracowywania budżetu, chciałoby się przyjąć założenie że przypodobamy się wszystkim, to trzeba by jak najszybciej zrezygnować z jego opracowywania. Budżetu tak jak rządów nie można opierać jedynie na podstawach ekonomicznych – należy uwzględnić także aspekt społeczny. Ten projekt to ma. Wszystko co się robi musi wynikać i być oparte na zasadach. Dla opracowania projektu przyjęto jasne i zrozumiałe zasady. Co ważne - tych zasad bezwzględnie przestrzegano. Podstawową zasadą to możliwie najniższe wydatki bieżące w urzędzie i jednostkach. Przyjęto taki poziom inwestycji finansowanych dochodami własnymi, by w latach przyszłych nie było wielkich problemów z zapewnieniem udziału własnego do projektów unijnych.

W minionych latach poprawa sytuacji w wielu dziedzinach nastąpiła w dużym stopniu dzięki środkom unijnym. Należy zwrócić uwagę, iż modernizacja infrastruktury drogowej, której utrzymanie i rozbudowa jest zadaniem województwa, w ostatnich latach możliwa była dzięki środkom unijnym. W ochronie zdrowia z perspektywy 2007 – 2013 wykorzystano środki unijne w wysokości około 250 mln zł, a wartość projektów wyniosła blisko 350 mln zł. Z budżetu województwa w latach 2010 – 2015 wydano blisko 210 mln zł. Również na drogi wojewódzkie wydatkowano potężne pieniądze unijne - tylko od 2012 r. wydatkowano ponad 504 mln zł.

Rok przyszły to rok, w którym w zasadzie nie będziemy jeszcze wykorzystywali środków unijnych. To w obecnym, mijającym, skumulowały się wydatki unijne, które determinowały jego wielkość. W przedstawionym projekcie jest bardzo mało środków zewnętrznych. Są ujęte dotacje rządowe na zadania zlecone. Jest trochę tzw. unijnych, ale w większości to są również dotacje budżetu państwa, których nie my będziemy beneficjentem.

Zasadniczo w przyszłym roku nie będziemy jeszcze realizować znaczących projektów unijnych, musimy być za to przygotowani na zabezpieczenie udziałów własnych w kolejnych latach. Po 2016 roku. W szczególności na drogi, ale także dla naszych jednostek - szpitali i jednostek kultury. Jedną z metod zabezpieczenia może być poprzez zwiększanie zadłużenia, dlatego też z utrzymaniem bezpiecznej równowagi budżetu jest, i może być coraz trudniej.

Nie na wszystko samorząd województwa ma wpływ - **nie wszystko jest naszym ustawowym zadaniem.** Ważna jest infrastruktura drogowa, funkcjonowanie szpitali i poprawa ich infrastruktury oraz funkcjonowanie jednostek kultury. To są właśnie sfery, na które przeznaczane są największe środki finansowe. Jednakże poprzez fakt zarządzania regionalnym programem operacyjnym samorząd wojewódzki ma wpływ na wiele sfer życia społeczno-gospodarczego, które wprost nie są jego zadaniami.

W tej finansowej sytuacji, z głębokim przekonaniem mówię: **Zarząd wychodzi do Sejmiku z optymalną na dzisiaj propozycją budżetu.**

Czym się kierował Zarząd opracowując, i przedstawiając Wysokiemu Sejmikowi, taki właśnie projekt budżetu?

po pierwsze, koniecznością oszczędzania. Oszczędzania w szczególności na wydatkach bieżących. Wszystkich, zarówno w urzędzie marszałkowskim, jak również we wszystkich jednostkach. Cały przyszły rok będzie musiał być rokiem oszczędności. Muszą nastąpić takie wewnętrzne reformy, takie zmiany, które w istocie rzeczy muszą prowadzić do zdecydowanych, a nie pozornych oszczędności. Do procesu oszczędności trzeba się przygotować. Cały proces oszczędności można porównać do noża – powinien być ostry, ale używać trzeba go bardzo ostrożnie.

po drugie, realnym, jedynie koniecznym poziomem wydatków majątkowych finansowanych z dochodów własnych. Jest to ograniczony zakres, wynikający z konieczności zabezpieczenia środków na pokrycie udziałów własnych do projektów unijnych w następnych latach. To działanie spowodowane jest naszą mikroskopijną nadwyżką operacyjną.

po trzecie, niezbyt wielkimi możliwościami zaciągania kredytów. Wskaźnik zadłużenia także i nas, jako najmniej zadłużonego województwa, zaczyna mocno uwierać. Możemy się „ocierać” o górne wskaźniki ostrożnościowe limitów spłat zadłużenia zawartych w ustawie o finansach publicznych. Co prawda kredyty na udziały do projektów unijnych są wyłączone z tego wskaźnika, ale przy takiej małej a także „wątliwej” nadwyżce operacyjnej, to bardzo ryzykowna pociecha.

Panie Przewodniczący

Szanowni Państwo Radni

Dostrzegamy **słabości przedstawionego projektu budżetu**. Udział wydatków majątkowych nie może zadowalać. Potrzeby modernizacji szpitali są duże, nie zaspakajamy często tych najbardziej niezbędnych. Bezsprzecznie potrzeba większych środków na szeroko pojęte inwestycje drogowe. Mamy jednakże świadomość, iż zwiększenie udziału wydatków majątkowych może odbywać się dwoma drogami: zmniejszenia wydatków bieżących - to konieczność, ale działania nie mogą być raptowne. Drugą drogą finansowania inwestycji może być zwiększanie długu – to byłoby zbyt ryzykowne. Jest oczywistym, iż deficyt i potrzeba jego pokrycia kredytem bankowym, zmniejsza możliwości finansowania udziałów własnych do projektów unijnych.

Kilka słów o tym, **gdzie jest za mało, a czego nie ma**. Jeszcze raz powiem: za mało wydatków inwestycyjnych. Zarząd ma przekonanie, że dzięki środkom unijnym wydatki w latach 2017 - 2020 na modernizację dróg wojewódzkich osiągną rozmiary dotychczas niespotykane. One mogą być wyższe, niż notowane w ostatnich latach. A były to wydatki rekordowe, niespotykane w historii województwa. Wydatki, współfinansowane ze środków unijnych na drogi wojewódzkie mogą zbliżyć się do jednego miliarda złotych. Trzeba dużo „kasy” na udziały własne – około 200 mln zł. Rozsądnym zatem jest, by ograniczone środki własne oszczędzać na udziały własne, konieczne w latach przyszłych. Przygotowujemy się do skoku.

Wykonujemy dokumentację na szereg dróg. Czekamy na środki unijne i **będziemy musieli być przygotowani z wkładami własnymi.**

Nieco bardziej skomplikowanie rysuje się sytuacja w jednostkach ochrony zdrowia. Szcupłość budżetu nie pozwala przeznaczyć z dochodów własnych więcej niż 20 mln zł. – teraz i w przyszłości. Oczekiwana i konieczna poprawa sytuacji w naszych szpitalach może się ziścić jedynie poprzez wykorzystywanie środków zewnętrznych. Problem wszakże w tym, że środki w nowej perspektywie unijnej na ochronę zdrowia są niewielkie. Można zatem powiedzieć tak: zaspakajanie olbrzymich potrzeb przy dającej się przewidywać wielkości budżetu może trwać bardzo długie lata. Tak długie, że zmodernizowane dzisiaj nie doczekają się swojej kolejki do ewentualnej wymiany bądź modernizacji. Nasze szpitale w zasadzie dotychczas nie uczestniczyły w wydatkach majątkowych (poza BCO), to perspektywa nie zanosí się lepsza.

Mało przeznaczamy środków na inwestycje w jednostkach kultury. Konieczna, kosztowna modernizacja teatru dramatycznego nie jest możliwa w zasadzie do podjęcia, jeżeli nie będziemy mieli zapewnionego współfinansowania zewnętrznego. Podobnie jest z pozostałymi jednostkami kultury. W porównaniu z innymi województwami trzeba krytycznie ocenić wielkość środków unijnych z poprzedniej perspektywy finansowej przeznaczonych na inwestycje w wojewódzkich jednostkach kultury. Teraz trudno to będzie odrobić, bo środki unijne na infrastrukturę społeczną w RPO są mizerne, a sięgnąć po programy krajowe jest ciężko.

Pomimo trudności, poprzez budżet wspierane będą działania wszystkich naszych jednostek, które zmierzać będą do pozyskiwania zewnętrznych środków finansowych. To udziały własne do projektów unijnych, to także udziały własne do projektów ministerialnych. Wola wspierania znalazła swój wyraz w proponowanych rezerwach.

Rozwijają się, podejmując interesujące przedsięwzięcia organizacje pozarządowe. Działania tychże organizacji częstokroć służą pomocą ludziom, rozwijają inicjatywy kulturalne, są organizatorem imprez sportowych. Nie ulega wątpliwości, iż część zadań przypisanych województwu realizowanych może być poprzez organizacje pozarządowe, a ich współfinansowanie poprzez ustawę o pożytku publicznym i wolontariacie. Wydaje się, że trzeba nieco inaczej spojrzeć na finansowanie. Finansować imprezy o charakterze regionalnym, wojewódzkim. Takie typowo lokalne pozostawmy samorządom gminnym, miejskim czy powiatowym. Warto działania organizacji pozarządowych współfinansować w maksymalnym możliwym stopniu. I tak jest w budżecie, chociaż oczekiwania mogą być i zapewne są zdecydowanie większe. Pomimo dużo szczuplejszego budżetu, proponowane wydatki pozostały w zasadzie na niezmiennym poziomie.

Szanowni Państwo Radni,

W przyszłorocznym budżecie nie przewidziano spektakularnych inwestycji, są te ważne dla mieszkańców, w tym służące sprawnemu funkcjonowaniu jednostek wojewódzkich. Nie planuje się pomnikowych obiektów, których utrzymanie stałoby się kłopotliwe i kosztowne. Nie przewidziano „fajerwerków” finansowanych z budżetu. Z przekonaniem mówię, to budżet kompromisu pomiędzy rosnącymi potrzebami i oczekiwaniami

społecznymi, wolą poprawy komfortu życia mieszkańców a koniecznością utrzymania „zdrowych finansów” województwa.

Zachęcam Państwa Radnych do dyskusji. Szukania i odważnego proponowania dobrych rozwiązań, także dobrej zmiany. Ja osobiście i Zarząd zainteresowany jest tym, by można było po uchwaleniu budżetu powiedzieć: to jest nasz wspólny budżet. Budżet koalicji i opozycji.

Przedstawiłem najważniejsze założenia jakie przyjął Zarząd przygotowując przedkładany budżet. Chciałbym poprosić obecnie p. Henryka Gryko Skarbnika Województwa o wskazanie uwarunkowań zewnętrznych o których należało pamiętać podczas prac nad projektem budżetu.

Dziękuję za uwagę.

Następnie głos zabrał Pan Henryk Gryko – Skarbnik Województwa, który pokrótce omówił projekt Wieloletniej Prognozy Finansowej Województwa, a także projekt uchwały budżetowej.

Pełny tekst powyższych wystąpień, przygotowanych przez Pana H. Gryko – poniżej:

Wieloletnia Prognoza Finansowa.

Wymóg sporządzania i uchwalania Wieloletniej Prognozy Finansowej nałożony został przez ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (art. 230 ust. 1 i 2).

Sporządza się ją do roku, w którym przypadają do spłaty ostatnie zobowiązania zaciągane przez samorząd, bądź przez Zarząd poręczone. W naszym przypadku jest to 2035 r.

To co przewidujemy w 2016 r. zawarliśmy w projekcie budżetu. Mamy przecież przekonanie, iż tak jak co roku, budżet na koniec przyszłego roku będzie wyglądał zupełnie inaczej, niż ten nad którym Państwo Radni dzisiaj będziecie się pastwić. On będzie wyglądał inaczej, on musi inaczej wyglądać.

A skąd nam wiedzieć, co będzie w 2017 r.? A co będzie dalej, w latach następnych?

Co wiemy, albo co możemy wiedzieć?

Możemy ustalić nasze potrzeby wydatkowe w kilku zasadniczych dziedzinach, w kilku polach naszych zadań. Modne stało się teraz opracowywanie tzw. map potrzeb, takie mapy potrzeb inwestycyjnych mamy.

Wiemy, jakie wydatki trzeba ponieść w modernizację i doposażenie jednostek ochrony zdrowia. Są to duże pieniądze.

Wiemy, jakie wydatki trzeba by ponieść na przebudowę i modernizację dróg wojewódzkich. W tym względzie potrzeby, jeśli weźmiemy pod uwagę wydatki finansowe są jeszcze większe.

Wiemy, jakie wydatki trzeba ponieść w jednostkach kultury. To są drobne, bieżące naprawy we wszystkich jednostkach, ale koszty tego nie są drobne. Trzeba także w kilku jednostkach myśleć o kosztownych modernizacjach.

Potrzeby mamy zdefiniowane. W aktualnej sytuacji budżetu niewiele możemy zrobić ze środków własnych. Liczyć trzeba na fundusze zewnętrzne, w tym unijne. Nie ma mądrego, by mógł określić ile i skąd pozyskamy. Między innymi i z tego powodu, że w zasadzie wszędzie jest tzw. tryb konkursowy.

Czego nie wiemy, pomimo dużej staranności, by się dowiedzieć?

Po pierwsze, jak będzie wyglądała ustawa o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. Ona musi ulec zmianie. Konieczny powód, to wyrok Trybunału Konstytucyjnego w sprawie tzw. „janosikowego”. I chociaż ten wyrok zapadł dawno, to niewiele w tej sprawie się robi. Drugi powód nie konieczny, ale pożądanym, to fakt, że samorządy nie są w stanie w stopniu zadawalającym realizować własnych, ustawowo nałożonych, zadań. To wynika ze zmniejszających się dochodów, nowych zadań bez określenia źródeł finansowania oraz coraz gorszego finansowania zadań zleconych. To trzeba „dograć”. To musi być dograne.

Po drugie, jakie środki „unijne” będą mogły być zaangażowane w realizację zadań województwa w bieżącej perspektywie unijnej.

Po trzecie, jakie, w dającej się perspektywie, uda się pozyskać inne środki zewnętrzne – poza unijnymi. Chciałoby się jak najwięcej.

Po czwarte, nie mamy żadnych parametrów, by spróbować bardzo wiarygodnie oszacować wielkość dochodów własnych, a ściśle mówiąc, podatkowych. Przyjmujemy, że udziały będą podobne jak teraz, ale przecież rozpoczął się bój o ich zmianę.

Po piąte, jesteśmy województwem, w którym dochody własne są mniejsze od subwencji. Trudno zatem wiarygodnie szacować, ile to zechcą nam dać.

Niewiadomych dużo, ale zrobić WPF musimy.

Nie ma jeszcze opinii Regionalnej Izby Obrachunkowej o WPF. Myślę, że metodycznie została zrobiona poprawnie. Myślę, że opinia będzie pozytywna.

Przyjęliśmy zatem, że nasze dochody się poprawią, że będą się systematycznie zwiększały. Zarówno dochody własne, jak również dochody zewnętrzne. Zakładamy również, że nasza nadwyżka operacyjna będzie i musi rosnąć. Musi, bowiem trzeba będzie spłacać zaciągnięte zobowiązania.

Trzeba zwrócić uwagę, że w 2018 roku zakładamy w zasadzie zrównoważony budżet (deficyt ok. 2 mln), natomiast od 2019 budżety z nadwyżką. Jak to trzeba czytać: czasy łatwe nie idą. Można by nawet powiedzieć, że idą czasy zaciskania pasa. Trzeba tylko patrzeć, ile jest jeszcze wolnych dziurek w tym pasie.

Z analizy zapisów Wieloletniej Prognozy Finansowej widać, że nasze możliwości zadłużania się mocno się skurczyły. Art. 243 ustawy o finansach publicznych także nas zaczyna uwierać. Dobrze, że z tego wskaźnika zostały wyłączone wydatki na realizację zadań z dofinansowaniem unijnym.

Uprzejmie proszę o podjęcie uchwały w sprawie Wieloletniej Prognozy Finansowej przedstawionej przez Zarząd Województwa Podlaskiego.

Tylko lichwiarz cieszy się z upływu czasu.

Teraźniejszość to stan między dawnymi, dobrymi czasami i piękniejszą przyszłością

Panie Przewodniczący, Państwo Radni

Pan Marszałek przed chwilą omówił najistotniejsze uwarunkowania towarzyszące przygotowaniu założeń do Budżetu na 2016r. ze swej strony chciałem przedstawić kilka uwag o jego ekonomicznej stronie.

Przyszłoroczny budżet to także najniższy w kraju poziom zadłużenia. Niektórzy uważali, że prowadzona w poprzednich latach polityka zadłużeniowa była „zachowawcza”. Gdybyśmy przed 2015 rokiem byli bardziej zadłużeni, to co by teraz było? Kampanie wyborcze co prawda się pokończyły, ale moglibyśmy ruszyć z hasłem: ZDROWE FINANSE – ZDROWE WOJEWÓDZTWO. Można by odwrócić: ZDROWE WOJEWÓDZTWO – ZDROWE FINANSE.

Nie na wszystko samorząd województwa ma wpływ - **nie wszystko jest naszym ustawowym zadaniem**. Ważna jest infrastruktura drogowa, funkcjonowanie szpitali i poprawa ich infrastruktury oraz funkcjonowanie jednostek kultury. To są właśnie sfery, na które przeznaczane są największe środki finansowe. Jednakże poprzez fakt zarządzania regionalnym programem operacyjnym samorząd wojewódzki ma wpływ na wiele sfer życia społeczno-gospodarczego, które wprost nie są jego zadaniami.

Najzdrowsze finanse byłyby wtedy, gdyby można w pełni finansować uzasadnione potrzeby jednostek i instytucji realizujących zadania województwa, bez nadmiernego zadłużania budżetu.

Powinniśmy uznać, że zdrowe finanse, to zrównoważone budżety. Zrównoważone przy możliwie maksymalnie wysokich wydatkach majątkowych, inwestycyjnych. Jest to możliwe przy najmniejszych wydatkach bieżących. Jednym z zadań na przyszły i najbliższe lata jest minimalizowanie wydatków bieżących związanych z utrzymaniem urzędu i jednostek realizujących zadania województwa.

Równowaga budżetu, ale jak każda zasada - z wyjątkami. Na pewno wyjątkiem może być realizacja niecierpiących zwłoki, nieoczekiwanych zadań. To są często wydatki nieprzewidywalne. Tę równowagę można świadomie tracić, jeżeli poprzez dodatkowe wydatki można pozyskać środki zewnętrzne. Dotyczy to projektów unijnych, ale również programów ministerialnych.

Nie będą możliwe zrównoważone budżety bez głębokich wewnętrznych zmian strukturalnych, dotyczących zarówno organizacji, jak i działań merytorycznych oraz poprawy strony dochodowej.

Co powoduje obecną sytuację strony dochodowej budżetu?

po pierwsze, w 2016 r. obowiązywać będzie niezmienną ustawą o dochodach jednostek samorządu terytorialnego. W naszym przypadku, strumień dochodów tzw. własnych nie rośnie, a wręcz maleje.

po drugie, mechanizmy korekcyjno - wyrównawcze te same funkcjonują od lat. Na marginesie, bój o tzw. „janosikowe” także, na razie, ich nie zmienić. Dotychczas nie było żadnej pewności, że ich ewentualna zmiana będzie dla nas korzystna.

po trzecie, nie ma dochodów ze sprzedaży mienia, bo tego mienia pozostały szczątkowe ilości. Zainteresowanie tym co jeszcze pozostało jest minimalne, a o ewentualnych cenach możliwych do uzyskania wstyd mówić.

po czwarte, środki z Unii Europejskiej wspomagały realizację zadań województwa. W 2016 r. w zasadzie tzw. unijnych nie będzie. Środki unijne są przez samorządy, także i nasz, traktowane jako wypełniacz luki w budżecie. Te środki mają złą cechę: kiedyś się skończą. Środki się skończą, a zadań nie ubędzie – i trzeba będzie je realizować.

po piąte, środki przekazywane na realizację zadań zleconych nie pokrywają kosztów wykonywania tychże zadań. Po prostu można powiedzieć: rząd nie chce płacić za wykonaną robotę. Chciałoby się dodać: dobrze wykonaną robotę.

Myśląc o kilkuletniej perspektywie dochodów trzeba także mieć na uwadze zapoczątkowane dyskusje o zdecydowanym zmniejszeniu kwoty wolnej od podatku od osób fizycznych. Sama idea bezsprzecznie przecież słuszna. Spowoduje wszakże bardzo duże uszczuplenie dochodów samorządowych, aczkolwiek największe w gminach. Nasz udział w PIT wynosi jedynie 1,6 %.

Analizując **przyczyny trudniejszej sytuacji budżetu**, trzeba spojrzeć także na wydatki poczynione w poprzednich latach, a także na ich strukturę. I tak:

po pierwsze, zrealizowano wiele przedsięwzięć, które miały być współfinansowane ze środków unijnych, a ostatecznie, z konieczności, sfinansowano je ze środków własnych. Te „zaoszczędzone” środki unijne przeznaczano na inne zadania, a naszym dodatkowym wydatkiem było zabezpieczenie wkładu własnego.

po drugie, rosną wydatki na realizację zadań bieżących. Wynika to ze wzrostów cen, jak również z konieczności pełniejszej realizacji oczekiwań społecznych. Realizacja wielu zadań współfinansowanych z Unii wymaga zwiększenia zatrudnienia, nie zawsze opłacanego z unijnej kasy.

po trzecie, coraz więcej dopłacamy do zadań zleconych. Te nożyce ciągle coraz bardziej się rozwierają. Jeśli ten proces będzie dalej trwał - może się to źle skończyć. Realizować te zadania musimy, bo są ustawowo nałożone. W ślad za innymi województwami być może zmuszeni będziemy dochodzić swoich racji w sądzie.

po czwarte, duże dopłaty, które trzeba ograniczać do ośrodków kształcenia nauczycieli. Subwencja oświatowa powinna w pełni pokrywać bieżące wydatki tych ośrodków i biblioteki

pedagogicznej. Podobnie jest z parkami krajobrazowymi finansowanymi z dotacji budżetu państwa.

po piąte, doszły liczne nowe zadania które są wynikiem nowych inwestycji bądź zakupów majątkowych. Wydatki majątkowe w samorządach z zasady pociągają w przyszłości wzrost wydatków bieżących. Tego nie jest mało.

Można zatem powiedzieć, że doszliśmy do takiej oto sytuacji: mniejsze dochody – wyższe wydatki. Przy braku rezerw finansowych i wolnych środków, pokrywanie deficytu możliwe jest jedynie długiem, a tylko w małym, stopniu innymi przychodami.

Szanowni Państwo

W związku z tym, że środków unijnych, które można przeznaczyć na realizację zadań własnych samorządu województwa będzie niestety mniej, **oczekujemy na zmianę ustawy o dochodach jednostek samorządu terytorialnego**. Dwa zasadnicze powody dla których zmiana jest oczekiwana. Musi i powinna nastąpić.

W naszym przypadku, zmiana ustawy powinna iść w kierunku zwiększenia dochodów w ogóle, a własnych w szczególności. Wielość zadań, przy niezmiennym poziomie dochodów, utracą jakiegokolwiek możliwości rozwojowe. Musi być zmiana, bo tak nakazuje wyrok Trybunału Konstytucyjnego, w związku z tak zwanym „janosikowym”. Za koniecznością pilnej potrzeby zmiany ustawy o dochodach jst. przemawia wiele innych warunków i czynników.

po pierwsze, wszystko się przeżywa i starzeje. Ten system dochodów, ich źródła, a przez to i wysokość nie przystają do coraz większych, i ciągle zwiększanych zadań własnych. Przybywa również zadań zleconych, dla których nie wskazuje źródeł finansowania.

po drugie, znaczne wahania wpływów dochodów podatkowych uzależnione są od koniunktury gospodarczej, na którą województwa nie mają wpływu.

po trzecie, obecny system dochodów nie niweluje, a wręcz pogłębia różnice rozwojowe województw. Wynika to między innymi z tego, że województwa nie mogą w zasadzie przejawiać znaczącej kreatywnej roli w zwiększaniu dochodów podatkowych. Na marginesie, nasza „baza podatkowa” jest kiepska, skromniutka. Tej bazy nie ma, i trudno przecież szukać na rozległych terenach wiejskich, czy na obszarach przyrodniczo chronionych. Przy takiej bazie musimy być na „garnuszku państwa”. To właśnie u nas subwencje są znacznie wyższe niż tzw. „dochody własne”.

Zważywszy na duże rozwarstwienie dochodów podatkowych w województwach, mechanizmy korekcyjno-wyrównawcze są niezbędne,

Jak Państwo wiecie, wysokość subwencji wyrównawczej wylicza się na podstawie podstawowych dochodów podatkowych na 1-go mieszkańca. Dla tych, którzy głośno krzyczą że trzeba zlikwidować nawet program operacyjny dla Polski Wschodniej, chcę powiedzieć. Województwo Podlaskie ma najniższe dochody podatkowe na 1-go mieszkańca – wynoszą one 71,69 zł, przy średniej krajowej: 137,78 zł. Nasze dochody to zaledwie 52 % średniej krajowej. Mamy zatem prawo głośno krzyżeć. Z powiatami nie jest lepiej. Jedynie jeden –

miejski powiat Białystok ma wyższe dochody od średniej krajowej – i to nieznacznie. Pozostałe mają zdecydowanie niższe. „Najbiedniejszy” powiat moniecki osiągając dochody podatkowe na mieszkańca 72,85 zł, osiąga nieco powyżej 36 % średniej krajowej. Powtarzam: 36 %. A co się dzieje z gminami? Jedynie 16 gmin osiąga dochody wyższe niż średnia krajowa. A „najbiedniejsza” gmina Przytuły przy dochodach 387,47 zł, osiąga nieco ponad 25 % średniej krajowej.

Wydaje się, iż punktem wyjścia do dyskusji i opracowywania zasad mechanizmu korekcyjnego, powinien być poziom dochodów podatkowych. Można jednakże postawić pytanie: czy na 1-go mieszkańca? Tak, ale ze wskaźnikiem korygującym, gdyż do pewnego poziomu wydatki na funkcjonowanie urzędów i jednostek nie są zależne od liczby ludności. Jest część „wydatków stałych”, których wielkość nie zależy wprost od „wielkości województwa”. Zatem, naliczanie wprost na 1-go mieszkańca w sposób oczywisty „krzywdzi” województwa o najniższej liczbie ludności.

Modnym postulatem samorządowców stało się wskazywanie na **konieczność dywersyfikacji dochodów**. Inaczej mówiąc rozszerzenia, zróżnicowania, bądź urozmaicenia rodzajów dochodów. To zagadnienie warte jest uwagi i refleksji. Wydaje się, iż dywersyfikacja w sensie rozszerzenia źródeł czy rodzajów dochodów nie dla wszystkich może być korzystna. Nam powinno zależeć na tym, by pula środków finansowych przeznaczonych na subwencje, ulegała zwiększaniu.

W ramach dywersyfikacji, organizacje samorządowe proponują udział w dochodach z tytułu podatku VAT. „Dobranie” się do Vat-u to niezły pomysł, bowiem ponad 70 % dochodów podatkowych w budżecie państwa, to właśnie dochody z podatków pośrednich. Udział województw w podatku VAT jest bardzo trudny do określenia, bowiem jego kasowe wpływy w województwach pochodzą niekoniecznie od mieszkańców tegoż województwa. Dodatkowo, VAT odprowadzany jest w urzędach, na terenie których zarejestrowane są podmioty gospodarcze. Np. popularnie zwana „Biedra” cały VAT odprowadza w województwie wielkopolskim, i nie wiadomo jaki udział w jego wpływach mają mieszkańcy podlaskiego. Kwitnie przecież, i ma się całkiem nieźle tzw. turystyka zakupowa.

Wydaje się zatem, iż najprostszym rozwiązaniem jest ustalenie określonego udziału województw w podatku VAT (np. 0,5 %) i zwiększenie o taką kwotę subwencji wyrównawczej, która dzielona byłaby według na nowo ustalonego algorytmu. Może nie całkiem nowego algorytmu, ale trochę innego, niż obowiązuje obecnie. To byłoby najprostsze rozwiązanie. Tam gdzie nie ma potrzeby zbytniego komplikowania, to najrozsądniej jest wprowadzać najprostsze rozwiązania.

Coraz poważniejszym problemem staje się rozwarstwienie dochodowe poszczególnych samorządów. Dotyczy to gmin, powiatów i województw. Drogą do likwidowania czy zmniejszania nieuzasadnionego rozwarstwienia nie jest zwiększanie udziałów samorządów w podatkach dochodowych. Takie postępowanie będzie czyniło bogatych bardziej bogatymi, a u biednych pogłębiało biedę.

Panie Przewodniczący

Szanowni Państwo Radni

Udawało się dotychczas tak gospodarować finansami województwa, by **budżet nie był nadmiernie zadłużony**. Ale cóż znaczy nadmiernie? Sytuacja finansowa poszczególnych samorządów jest bardzo zróżnicowana. Jednolity dla wszystkich wskaźnik nie jest najlepszym do określania limitów zadłużenia. Wprowadzane limity maksymalnego zadłużenia miały na uwadze w szczególności troskę o minimalizowanie zadłużenia sektora rządowego, a nie samorządu. O nas już też nie będzie można mówić, że jesteśmy mało zadłużeni.

Musimy dokonać obiektywnej oceny własnego potencjału finansowego. Z tej oceny powinien wynikać racjonalny poziom wydatków bieżących, jak również racjonalna polityka inwestycyjna. Limity ostrożnościowe mogą unicestwiać, bądź opóźnić przedsięwzięcia. W kilkuletniej perspektywie nie może zadawać brak znaczącej nadwyżki dochodów bieżących nad wydatkami bieżącymi. Warto powiedzieć, że ewentualne dążenia do zwiększenia deficytu może, a dokładniej, musi prowadzić na manowce.

W trakcie posiedzeń komisji prezentowaliśmy liczby dotyczące dochodów, wydatków i zadłużenia. Wskazywaliśmy konkretne zadania przyjęte do finansowania, przedstawiając argumenty, dlaczego te a nie inne. Nie działamy w próżni. Dlatego skupiłem się na wskazaniu uwarunkowań wewnętrznych i zewnętrznych, bowiem od nich zależy kształt budżetu. Jakie by nie były uwarunkowania społeczne i gospodarcze, jakie by nie były trudności - to budżet musi być nastawiony na realizację społecznych oczekiwań. Te oczekiwania są zawsze niestety większe, niż możliwości.

Następnie, Przewodniczący poszczególnych Komisji Sejmiku przedstawili opinie swoich Komisji odnośnie projektu budżetu.

W dyskusji głos zabrali:

- Pan Bogusław Dębski w swojej wypowiedzi (wygłoszonej w imieniu Klubu PiS) zwrócił uwagę na następujące kwestie:

- brak w wypowiedzi Skarbnika konkretnych cyfr obrazujących sytuację budżetową,

- zatrważającą wręcz Prognozę Finansową, którą należy rozpatrywać w perspektywie wielu lat,

- brak przygotowania przez Zarząd informacji dotyczącej uruchomienia nowego RPO,
- brak przygotowania budżetu województwa do obsługi przyszłych projektów unijnych,
- problem likwidacji połączeń kolejowych z Warszawą,
- zasadność przeznaczania środków na połączenie kolejowe Białystok – Kowno,
- przeznaczenie środków na Wschodni Kongres Gospodarczy (Sejmik dotychczas nie był informowany ile środków idzie na organizację tego Kongresu), należy zastanowić się, czy ta formuła przynosi korzyści,
- uruchomienie szybszego operatora sieci szerokopasmowej,
- ostatecznego przygotowania decyzji środowiskowej dla powstania lotniska,
- konieczność zapewnienia wpływu samorządu na wykonywanie w kolejności inwestycji centralnych ,
- korzyści z połączenia Departamentów RPO oraz Współpracy z Zagranicą.

Pan Bogusław Dębski zgłosił następnie wniosek, aby w dziale 750, rozdz. 75075 z zadania budżetowego Promocja gospodarcza. Wschodni Kongres Gospodarczy zmniejszyć wydatki o kwotę 150.000 zł i zwiększyć wydatki w dziale 851, rozdz. 85148 medycyna pracy § 4290 o kwotę 50 000 zł na Wojewódzki Ośrodek Medycyny Pracy o kwotę 100.000 zł na konkursy nakierowane na podmioty wykorzystujące nanotechnologię dla prokreacji.

Pan Mikołaj Janowski poparł wypowiedź poprzednika i podziękował za wnioski idące w kierunku współpracy ze wszystkimi Klubami , działającymi w Sejmiku podlaskim.

Pan Jacek Piorunek stwierdził: „Chciałbym odnieść się do treści wystąpienia Pana Marszałka. Było tam sformułowanie, że przygotowujemy się do „skoku”. Proszę powiedzieć, co to jest za skok, czy chodzi o ograniczenie wydatków , czy wielkie inwestycje, czy też może wzięcie pożyczki. Utkwiło mi również w pamięci, że wydatki na

kulturę są za małe. Nie sędzę, że tak jest. One są niewystarczające, ale na pewno nie małe. Chciałbym się też odnieść do stwierdzenia dotyczącego połączenia departamentów RPO i Współpracy z Zagranicą, z pewnością ta struktura UMWP jest nieco przestarzała, ale w dzisiejszych warunkach te departamenty posiadają zupełnie odmienne zadania.”

Pan Marek Komorowski: „Analizując materiał widzę, że pierwszy projekt budżetu stanął na pozycji 81 , tj. na pozycji kolejowej. Są tu w jakiś logiczny sposób proponowane zmiany do budżetu.

Mam pytanie dotyczące pozycji 66 – wpisana jest tu budowa lotniska użytku publicznego w województwie podlaskim , etap I, faza projektowa. Moje pytanie brzmi czy wracamy do koncepcji budowy lotniska regionalnego, o jakiej fazie projektowej tu mówimy? Pozycja 95 – dlaczego akurat w tej pozycji jednostką organizacyjną realizującą program nie jest Podlaski Zarząd Dróg, tylko Urząd Marszałkowski? Czy realizacja będzie następowała poprzez Urząd Marszałkowski, czy też inną jednostkę?”

Pan Bogdan Dyjuk: „Ze względu na to, że Pan Bogusław Dębski zgłosił postulat przesunięcia środków ,m.in. na badania do szkół, to chciałbym powiedzieć, że w tym roku zmieniła się podstawa prawna i te wydatki zapisywane rokrocznie w kwocie 900 tys. zł będą niższe ze względu na to, że rekrutacja do szkół ponadgimnazjalnych spowodowała, że kandydat do szkoły zawodowej przedstawia zaświadczenie medycyny pracy w ostatnim etapie rekrutacji”.

Pan Jerzy Leszczyński stwierdził, iż bardzo się cieszy, że Radni chcą dyskutować na temat budżetu, zapewnił też jednocześnie, iż uwagi zgłoszone przez Pana B. Dębskiego zostaną poddane analizie.

Pan J. Leszczyński podkreślił, iż Wschodni Kongres Gospodarczy jest niezwykle cenną inicjatywą, promującą województwo podlaskie. Wyjaśnił dodatkowo, iż użyte przez niego w wystąpieniu sformułowanie „skok” dotyczy oczywiście środków unijnych na lata przyszłe. Jeżeli chodzi o kulturę, mowa była o infrastrukturze.

Punkt 7 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie wyznaczenia aglomeracji Łomża oraz likwidacji dotychczasowej aglomeracji.

Radni nie wnosili uwag do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 23 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/136/15.

Punkt 8 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie wyznaczenia aglomeracji Czarna Białostocka oraz likwidacji dotychczasowej aglomeracji.

Radni nie wnosili uwag do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 23 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/137/15.

Punkt 9 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie wskazania miasta Bielsk Podlaski jako miejsce, w którym można przeprowadzić egzaminy państwowe w zakresie prawa jazdy.

Z projektem uchwały zapoznał Radnych Pan Jerzy Leszczyński – Marszałek Województwa, zaś uzasadnienie do tego projektu omówił Dyrektor WORD w Białymstoku – Pan Michał Freino.

Radni, w swoich wypowiedziach wyrażali szereg wątpliwości co do celowości utworzenia filii ośrodka w Bielsku, dotyczyły one w szczególności kosztów utworzenia (pytania Pana Marka Komorowskiego, Pana Jacka Piorunka, Pana Bogusława Dębskiego), kwestii dojazdów egzaminatorów i bazy samochodowej (Pan Mieczysław

Bagiński). Pan Marek Olbryś podkreślał, iż niezbędna jest tu dyskusja z WORD w Łomży, albowiem jest to obszar jego działania.

Mimo wielu wątpliwości, czy utworzenie tej filii nie będzie zbyt kosztowne, czy będą w następnym roku chętni (w związku ze zmianami przepisów prawnych w tym zakresie), czy Bielsk Podlaski jest właściwym miejscem dla tego typu ośrodka, Radni, w głosowaniu jawnym, przy 21 głosach za, 2 przeciwnych i 0 wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/138/15.

Punkt 10 – Rozpatrzenie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie gromadzenia na wydzielonym rachunku dochodów przez szkoły i placówki oświatowe prowadzone przez województwo podlaskie.

Projekt uchwały przedstawił Pan Bartłomiej Andruk – Dyrektor Departamentu Edukacji, Turystyki i Sportu UMWP.

Radni nie zgłaszali uwag do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 18 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/139/15.

Punkt 11 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie ustalenia zasad i trybu przyznawania oraz pozbawiania okresowych stypendiów sportowych osobom fizycznym za osiągnięte wyniki sportowe.

Projekt uchwały przedstawił Pan Bartłomiej Andruk.

Radni, w głosowaniu jawnym, przy 19 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/140/15.

Punkt 12 – Rozpatrzenie projektu uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie nadania statutu SP ZOZ Woj. Szpitalowi Zespolonemu im. J. Śniadeckiego w Białymstoku.

Radni nie wnosili uwag do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 18 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/141/15.

Punkt 13 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie Wieloletniego Programu Rozwoju Bazy Sportowej Województwa Podlaskiego.

Projekt uchwały przedstawił Pan Bartłomiej Andruk. Podkreślił jednocześnie, iż w wyniku skutecznego lobbowania województwo podlaskie otrzymało do rozdysponowania dodatkową kwotę, którą należy zagospodarować do końca roku.

W związku z tym Zarząd zaproponował dofinansowanie hali sportowej przy Szkole Podstawowej w Gibach (422 tys. zł), a z listy projektów rezerwowych dofinansować boisko przy SP nr 7 w Białymstoku oraz budowę Centrum Sportowego „Tysiąclecie” w Białymstoku (691 tys. zł).

Radni wyrażali wątpliwości, czy akurat te projekty należy wspomóc. Pan Marek Komorowski zwrócił się z zapytaniem, co się stało z pierwszym na liście rezerwowej projektem boiska z Zambrowa, dlaczego nie uzyskał on akceptacji, natomiast Pan Bogusław Dębski sugerował, aby nie wspierać inwestycji białostockich, jeśli nie ma takiego samego poparcia dla inwestycji wojewódzkich ze strony władz Białegostoku.

Ostatecznie jednak Radni poparli projekt uchwały, oddając w głosowaniu jawnym 20 głosów za, 1 przeciwny i 1 wstrzymujący się, podejmując tym samym

U C H W A Ł Ę Nr XIX/142/15.

Punkt 14 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie ustalenia wynagrodzenia Marszałkowi Województwa Podlaskiego.

Radni nie wnosili uwagi do powyższego projektu i w głosowaniu jawnym, przy 23 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/143/15.

Punkt 15 – Rozpatrzenie sprawozdania z realizacji działań w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2018 w 2014 r.

Sprawozdanie powyższe przedstawiła Pani Elżbieta Filipowicz – Dyrektor Departamentu Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Radni nie zgłaszali uwag do powyższego dokumentu.

Pan Marszałek Jerzy Leszczyński oraz Pan Radny Mikołaj Janowski podziękowali zarówno Pani Dyrektor Filipowicz, jak też wszystkim pracownikom zaangażowanym w prace nad powyższym sprawozdaniem.

Punkt 16 – Rozpatrzenie raportu z realizacji Programu przeciwdziałania narkomanii w województwie podlaskim na lata 2014 – 2018 w 2014 r.

Radni zapoznali się z powyższym raportem.

Pan Bogusław Dębski zwrócił uwagę, iż środki zaplanowane w przyszłym budżecie na tak ważne cele są bardzo niewielkie i powodują brak korelacji z w/w programem. Zwrócił się z prośbą o pogłębioną analizę dotyczącą tej kwestii i jednocześnie zaznaczył, iż należy to potraktować jako jego interpelację.

Punkt 17 – Rozpatrzenie projektu uchwały w sprawie dokonania zmian w składach osobowych komisji Sejmiku Województwa Podlaskiego.

Projekt uchwały przedstawił Pan Jarosław Dworzański – Przewodniczący Sejmiku. Poinformował także, iż w międzyczasie otrzymał informację, że Pan Cezary Cieślukowski złożył rezygnację z pracy w Komisji Rozwoju i obecnie chciałby pracować w Komisji Rolnictwa.

Radni uznali, że tę informację należy zawrzeć dodatkowo w przygotowanym już projekcie dotyczącym zmian w składach Komisji.

Pan Bogusław Dębski zwrócił się z apelem, aby „koalicja rządząca rozpatrzyła możliwość obsadzenia Radnych z Klubu Prawo i Sprawiedliwość składów Prezydium w 2 Komisjach Sejmiku”.

Następnie Radni, w głosowaniu jawnym, przy 19 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się podjęli

U C H W A Ł Ę Nr XIX/144/15.

Punkt 17 a – Przyjęcie Stanowiska w sprawie zamiaru zaprzestania dofinansowania z budżetu państwa połączeń międzynarodowych do Grodna.

Projekt powyższego stanowiska przedstawił Pan Mikołaj Janowski.

Radni, w głosowaniu jawnym, przy 16 głosach za, braku przeciwnych i wstrzymujących się przyjęli je.

Punkt 18 – Informacja Marszałka o bieżącej pracy Zarządu Województwa.

W tej części obrad głos zabrał Pan Bogusław Dębski, który przypomniał, iż na sesji w dniu 26 października br. wystąpił z wnioskiem o udostępnienie Radnym poszerzonej informacji dotyczącej koncepcji zagospodarowania terenu wokół dworca PKS. Zaznaczył, iż otrzymał wówczas zapewnienie od Marszałka Województwa, że taka informacja

zostanie dostarczona Radnym. Niestety tak się nie stało, w związku z czym Pan B. Dębski ponowił swój wniosek.

Pan Jerzy Leszczyński – Marszałek Województwa poinformował, iż Zarząd odbył w tej sprawie rozmowy z Zarządem Miasta. PKS również przedstawił swoją koncepcję. W chwili obecnej trwają rozmowy, rozpatrywane są 2 oferty i w najbliższym czasie spodziewane są konkretne ustalenia. Pan J. Leszczyński stwierdził, iż przygotuje taką informację na następną sesję.

Punkt 19 – Odpowiedzi na interpelacje i zapytania, zgłoszone na poprzedniej sesji.

Radni nie zabierali głosu w tej części obrad.

Punkt 20 – Interpelacje i zapytania Radnych.

W tym punkcie głos zabrali:

Pani Dorota Kędra-Ptaszyńska poruszyła kwestię zasad ogłoszonego konkursu dotyczącego energetyki odnawialnej z RPO 2014-2020. Stwierdziła: „Wątpliwości budzą sprawy związane z tym konkursem, pojawia się pytanie, czy gminy, jednostki samorządu terytorialnego mogą wnioskować o środki na budowę mikroinstalacji. Odpowiedź na to pytanie brzmi: nie, gminy nie mogą wnioskować o te pieniądze na takiej zasadzie. Jest ogromne zainteresowanie mieszkańców w moim regionie tym tematem. To jest kwota 50 mln zł. Zostanie złożonych zapewne kilka wniosków firm, które są uprawnione, ale wytwarzanie energii jest tylko dodatkowym zakresem ich działalności. Druga kwestia – to poziom dofinansowania w tym konkursie – do 85 %. Za kilka lat te firmy będą czerpały zysk, ze szkodą dla mieszkańców. Proszę o udzielenie informacji, dlaczego pojawiła się swoista linia demarkacyjna w zakresie odnawialnych źródeł energii? RPO przedstawiany jest jako program, który ma wpływać na rozwój regionu i

polepszenie życia mieszkańców, ale konkurs jest ogłoszony w tej formie i przy tych kryteriach będzie wpływał na polepszenie życia tylko i wyłącznie dużych przedsiębiorstw.

Dlaczego zostało ustalone, że gminy mogą pisać wnioski tylko i wyłącznie do lokalnych grup działania?

Kwestia kryteriów. Jako osoba realizująca od lat projekty miękkie, zastanawiam się, jakim cudem, w tak ważnym konkursie, jakim jest działanie 5.1 i przy takich kwotach pojawia się ostatnie kryterium korzyści dla regionu. Cóż to jest za kryterium? To jest bardzo płynne, nawet w miękkich projektach takich kryteriów nie ma. Wydaje mi się to nieprofesjonalne przy przygotowaniu regulaminu tego konkursu.”

Pan Bogusław Dębski przypomniał, iż Marszałek Województwa nie wywiązał się z obietnicy dostarczenia poszerzonej informacji dotyczącej koncepcji zagospodarowania terenu przy dworcu PKS.

Ponadto nawiązał do Programu Przeciwdziałania Narkomanii i wskazał, że środki przeznaczone na tak ważny cel są bardzo małe. Zwrócił się z apelem o pogłębioną analizę tego faktu.

Następnie Pan B. Dębski wskazał, iż Generalny Inspektor Ochrony Środowiska już kilkakrotnie odłożył sprawę rozpatrzenia odwołania od decyzji środowiskowej inspektora regionalnego (dotyczy lotniska regionalnego). Pan Radny podkreślił w tym miejscu pasywność Urzędu Marszałkowskiego, wyrażającą się w braku ponagleń i braku dążenia do jak najszybszego uzyskania pozytywnej decyzji. Zwrócił się z apelem o podjęcie szerszej inicjatywy celem pozyskania decyzji.

Pan Leszek Dec poruszył kwestię stypendiów dla młodzieży szczególnie uzdolnionej i zwrócił się z zapytaniem, czy są one wypłacane, czy będą wypłacane w latach następnych i z jakich środków?

Punkt 21 – Informacja o działalności Przewodniczących Sejmiku.

Radni zapoznali się z powyższą informacją i nie wnosili do niej uwag.

Punkt 22 – Wolne wnioski, informacje.

W tej części obrad Radni ustalali techniczne szczegóły kolejnej sesji Sejmiku, podczas której przewidywana jest dalsza debata budżetowa, a także świąteczne spotkanie opłatkowe.

Punkt 23 – Zamknięcie sesji.

Pan Jarosław Zygmunt Dworzański – Przewodniczący Sejmiku stwierdził, iż porządek obrad został wyczerpany, podziękował wszystkim za przybycie i zamknął obrady XIX Sesji Sejmiku Woj. Podlaskiego.

Protokołowała:

Nella Kamińska

Przewodniczył:

Jarosław Zygmunt Dworzański